

quiescerent in Ar, & recumberent in finibus Moabitaram.

16 Ex eo loco apparuit puteus, super quo locutus est Dominus ad Moysen: Congrega populum, & dabo ei aquam.

17 Tunc cecinit Israel carmen istud: Ascendat puteus. Concinebant:

18 Puteus, quem foderunt principes, & paraverunt duces multitudinis in datore legis, & in baculis suis. De solitudine, Matthana,

19 De Matthana in Nahaliel: de Nahaliel in Bamoth.

20 De Bamoth, vallis est in regione Moab, in vertice Phasga, quod respicit contra desertum.

21 * Misit autem Israel nuntios ad Sehon regem Amorrhæorum, dicens:

22 Obsecro ut transire mihi liceat per terram tuam: non declinabimus in agros & vineas, non bibemus aquas ex puteis, via regia gradiemur donec transeamus terminos tuos.

23 Qui concedere noluit ut transiret Israel per fines suos: quin potius exercitu congregato, egressus est obviam in desertum, & venit in Jasa, pugnavitque contra eum.

24 * A quo percussus est in ore gladii, & possessa est terra ejus ab Arnon usque Jeboc, & filios Ammon: quia forti presidio tenebantur termini Ammonitarum.

25 Tulit ergo Israel omnes civitates ejus, & habitavit in urbibus Amorrhæi, in Hesebon scilicet, & viculis ejus.

26 Urbs Hesebon fuit Sehon regis Amorrhæi, qui pugnavit contra regem Moab: & tulit omnem terram, quæ ditionis illius fuerat, usque Arnon.

27 Idecirco dicitur in Proverbio: Venite in Hesebon. ædificetur, & construatur civitas Sehon:

28 Ignis egressus est de Hesebon, flamma de oppido Sehon, & devoravit Ar Moabitarum, & habitatores excelsum Arnon.

29 * Væ tibi Moab, peristi popule Chamos. Dedit filios ejus in fugam, & filias in captivitate regi Amorrhæorum Sehon.

30 Jugum ipsorum disperit ab Hesebon usque Di-

* Deut.
2. 26.
Judic.
11. 19.

* Isai.
134. 11.
Anos 2.
9.

* Judic.
11. 24.
3. Reg.
11. 7.

Dibon, lassı pervenerunt in Nophe, & usque Medaba.

31 Habitavit itaque Israel in Terra Amorrhæi.

32 Misitque Moyses qui explorarent Jazer: cuius ceperunt viculos, & possederunt habitatores.

33 * Verteruntque se, & ascenderunt per viam Basan, & occurrit eis Og rex Basan cum omni populo suo, pugnaturus in Edrai.

34 Dixitque Dominus ad Moysen: Ne timeas eum, quia in manu tua tradidi illum, & omnem populum, ac terram ejus: faciesque illi sicut fessili Sehon regi Amorrhæorum habitatori Hesebon.

35 Percusserunt igitur & hunc cum filiis suis, universumque populum ejus usque ad internecionem, & possederunt terram illius.

CAPUT XXII.

Bis vocatur Balaam ariolus a Balac rege Moab, ut Israelitis malediceret; quem Angelus asina loquente corripit.

1 **P**rofectique castrametati sunt in campestribus Moab, ubi trans Jordanem Jericho facta est.

2 Videns autem Balac filius Sephor omnia quæ fecerat Israel Amorrhæo,

3 Et quod pertimuisse eum Moabitæ, & impetum ejus ferre non possent,

4 Dixit ad majores natu Madian: Ita delebit hic populus omnes, qui in nostris finibus commorantur, quo modo solet bos herbas usque ad radices carpere. Ipse erat eo tempore rex in Moab.

5 * Misit ergo nuncios ad Balaam filium Beor ariolum, qui habitabat super flumen terræ filiorum Ammon, ut vocarent eum, & dicerent: Ecce egressus est populus ex Ægypto, qui operuit superficiem terræ, sedens contra me.

6 Veni igitur, & maledic populo huic, quia fortior me est: si quo modo possim percutere & ejicere eum de terra mea: novi enim quod benedictus sit cui benedixeris, & maledictus in quem maledicta congereris.

7 Perrexeruntque seniores Moab, & majores

* Deut.
3. 3. 8
29. 7.

* Jos.
24. 9.

natu Madian, habentes divinationis pretium in manibus. Cumque venissent ad Balaam, & narrassent ei omnia verba Balac:

3 Ille respondit: Manete hic nocte, & respondebo quicquid mihi dixerit Dominus. Manentibus illis apud Balaam, venit Deus, & ait ad eum:

9 Quid tibi volunt homines isti apud te?

10 Respondit: Balac filius Sephor rex Moabitaram misit ad me,

11 Dicens: Ecce populus qui egressus est de Aegypto, operuit superficiem terrae: veni, & maledic ei, si quo modo possim pugnans abigere eum.

12 Dixitque Deus ad Balaam: Noli ire cum eis, neque maledicas populo: quia benedictus est.

13 Qui mane confurgens dixit ad principes: Ite in terram vestram, quia prohibuit me Dominus venire vobiscum.

14 Reversi principes dixerunt ad Balac: Noluit Balaam venire nobiscum.

15 Rursum ille multo plures & nobiliores quam ante miserat, misit.

16 Qui cum venissent ad Balaam, dixerunt: Sic dicit Balac filius Sephor: Ne cuncteris venire ad me:

17 Paratus sum honorare te, & quicquid volueris dabo tibi: veni, & maledic populo isti.

18 Respondit Balaam: * Si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti & auri, non potero immutare verbum Domini Dei mei, ut vel plus, vel minus loquar.

19 Obsecro ut hic maneatis etiam hac nocte, & scire queam quid mihi rursus respondeat Dominus.

20 Venit ergo Deus ad Balaam nocte, & ait ei: Si vocare te venerunt homines isti, surge, & vade cum eis: ita duntaxat, ut quod tibi praecepero, facias.

21 Surrexit Balaam mane, & strata asina sua profectus est cum eis.

22 * Et iratus est Deus. Stetitque angelus Domini in via contra Balaam, qui infidebat asinae, & duos pueros habebat secum.

23 Cernens asina angelum stantem in via, eva-

ginato gladio, avertit se de itinere, & ibat per agrum. Quam cum verberaret Balaam, & vellet ad semitam reducere,

24 Stetit angelus in angustiis duarum maceriarum, quibus vineae cingebantur.

25 Quem videns asina, junxit se parieti, & attrivit sedentis pedem. At ille iterum verberabat eam:

26 Et nihilominus angelus ad locum angustum transiens, ubi nec ad dexteram, nec ad sinistram poterat deviare, obvius stetit.

27 Cumque vidisset asina stantem angelum, concidit sub pedibus sedentis. Qui iratus, vehementius caedebat fuisse latera ejus.

28 Aperuitque Dominus os asinae, & locuta est: Quid feci tibi? cur percutis me? ecce jam tertio?

29 Respondit Balaam: Quia commeruisti, & illulisti mihi: utinam haberem gladium, ut te percuterem.

30 Dixit asina: Nonne animal tuum sum, cui semper federe consuevisti usque in praesentem diem? dic quid simile unquam fecerim tibi. At ille ait: Nunquam.

31 Protinus aperuit Dominus oculos Balaam, & vidit angelum stantem in via, evaginato gladio, adoravitque eum pronus in terram.

32 Cui angelus: Cur, inquit, tertio verberas asinam tuam? Ego veni ut adversarer tibi, quia perversa est via tua, mihique contraria:

33 Et nisi asina declinasset de via, dans locum resistenti, te occidisset, & illa viveret.

34 Dixit Balaam: Peccavi, nesciens quod tu stares contra me: & nunc si displicet tibi ut vadam, revertar.

35 Ait angelus: Vade cum istis, & cave ne aliud quam praecepero tibi, loquaris. Ivit igitur cum principibus.

36 Quod cum audisset Balac, egressus est in occursum ejus in oppido Moabitarum, quod situm est in extremis finibus Arnon.

37 Dixitque ad Balaam: Misi nuntios ut vocarem te, cur non statim venisti ad me? an

quia mercedem adventui tuo reddere nequeo?

38 Cui ille respondit: Ecce adsum: nunquid loqui potero aliud, nisi quod Deus posuerit in ore meo?

39 Perrexerunt ergo simul, & venerunt in urbem, quæ in extremis regni ejus finibus erat.

40 Cumque occidisset Balac boves & oves, misit ad Balaam, & principes qui cum eo erant, munera.

41 Mane autem facto, duxit eum ad excelsa Baal, & intuitus est extremam partem populi.

CAPUT XXIII.

Balaam, extructis aris parat se ad maledicendum Hebræis, sed loco maledictionis benedicit semel ac iterum populo Israel, multa de illo vaticinatus.

1 **D**ixitque Balaam ad Balac: *Ædifica mihi hic septem aras, & para totidem vitulos, ejusdemque numeri arietes.*

2 Cumque fecisset juxta sermonem Balaam, imposuerunt simul vitulum & arietem super aram.

3 Dixitque Balaam ad Balac: *Sta paulisper juxta holocaustum tuum donec vadam, si forte occurrat mihi Dominus, & quodcumque imperaverit, loquar tibi.*

4 Cumque abiisset velociter, occurrit illi Deus, locutusque ad eum Balaam: *Septem, inquit, aras erexi, & imposui vitulum & arietem desuper.*

5 Dominus autem posuit verbum in ore ejus, & ait: *Revertere ad Balac, & hæc loqueris.*

6 Reversus invenit stantem Balac juxta holocaustum suum, & omnes principes Moabitarum:

7 Assumptaque parabola sua, dixit: *De Aram adduxit me Balac rex Moabitarum, de montibus Orientis: Veni, inquit, & maledic Jacob; propera, & detestare Israel.*

8 Quomodo maledicam, cui non maledixit Deus? *Qua ratione detester, quem Dominus non detestatur?*

9 De summis silicibus videbo eum, & de colibus considerabo illum. *Populus solus habitabit, & inter gentes non reputabitur.*

10 Quis

10 Quis dinumerare possit pulverem Jacob, & nosse numerum stirpis Israel? *Motiatur anima mea morte justorum, & fiant novissima mea horum similia.*

11 Dixitque Balac ad Balaam: *Quid est hoc quod agis? Ut malediceres inimicis meis vocavi te: & tu e contrario benedicis eis.*

12 Cui ille respondit: *Num aliud possum loqui, nisi quod jusserit Dominus?*

13 Dixit ergo Balac: *Veni mecum in alterum locum unde partem Israel videas, & totum videre non possis, inde maledicito ei.*

14 Cumque duxisset eum in locum sublimem, super verticem montis Phasga, ædificavit Balaam septem aras, & impositis supra vitulo atque ariete,

15 Dixit ad Balac: *Sta hic juxta holocaustum tuum, donec ego obvius pergam.*

16 Cui cum Dominus occurrisset, posuissetque verbum in ore ejus, ait: *Revertere ad Balac, & hæc loqueris ei.*

17 Reversus invenit eum stantem juxta holocaustum suum, & principes Moabitarum cum eo. *Ad quem Balac: Quid, inquit, locutus est Dominus?*

18 At ille assumpta parabola sua, ait: *Sta Balaam, & ausculta, audi fili Sephor:*

19 *Non est Deus quasi homo, ut mentiat: nec ut filius hominis, ut mutetur. Dixit ergo, & non faciet? locutus est, & non implebit?*

20 *Ad benedicendum adductus sum, benedictionem prohibere non valeo.*

21 *Non est idolum in Jacob, nec videtur simulachrum in Israel. Dominus Deus ejus cum eo est, & clangor victoriae regis in illo.*

22 * *Deus eduxit illum de Ægypto, cujus fortitudo similis est Rhinocerotis.*

23 *Non est augurium in Jacob, nec divinatio in Israel. Temporibus suis dicetur Jacob & Israeli quid operatus sit Deus.*

24 *Ecce populus ut læana confurget, & quasi leo erigetur: non accubabit donec devoret prædam, & occisorum sanguinem bibat.*

25 *Dixitque Balac ad Balaam: Nec maledicas ei, nec benedicas.*

26

26 Et ille ait: Nonne dixi tibi quod quidquid mihi Deus imperaret, hoc facerem?

27 Et ait Balac ad eum: Veni, & ducam te ad alium locum: si forte placeat Deo ut inde maledicas eis.

28 Cumque duxisset eum super verticem montis Phogor, qui respicit solitudinem.

29 Dixit ei Balaam: *Ædifica mihi hic septem aras, & para totidem vitulos, ejuſdemque numeri arietes.*

30 Fecit Balac ut Balaam dixerat: imposuitque vitulos & arietes per singulas aras.

CAPUT XXIV.

Balaam tertio benedicit, & prospera vaticinatur de Israel, & de Christo: item de Amalecitis, & Cinæis, Romanis vastandis ac perdendis.

1 **C**umque vidisset Balaam quod placeret Domino ut benediceret Israeli, nequaquam abiit ut ante perrexerat, ut augurium quæreret: sed dirigens contra desertum vultum suum,

2 Et elevans oculos, vidit Israel in tentoriis commorantem per tribus suas: & irruente in se spiritu Dei,

3 Assumpta parabola ait: Dixit Balaam filius Beor: dixit homo, cujus obduratus est oculus:

4 Dixit auditor sermonum Dei, qui visionem Omnipotentis intuitus est, qui cadit, & sic aperiantur oculi ejus:

5 Quam pulchra tabernacula tua Jacob, & tentoria tua Israel:

6 Ut valles nemorosæ, ut horti juxta fluvios irrigui, ut tabernacula quæ fixit Dominus, quasi cedri prope aquas.

7 Fluet aqua de stula ejus, & semen illius erit in aquas multas. Tolleſtur propter Agas, rex ejus, & auferetur regnum illius.

8 Deus eduxit illum de *Ægypto*, * cujus fortitudo similis est Rhinocerotis. Devorabunt gentes hostes illius, ossaque eorum confringent, & perforabunt sagittis.

9 Accubans dormivit ut leo, & quasi læna, quam suscitare nullus audebit. Qui benedixerit tibi,

* *Supra*
24. 22.

tibi, erit & ipse benedictus: qui maledixerit, in maledictione reputabitur.

10 Iratusque Balac contra Balaam, comploſis manibus ait: Ad maledicendum inimicis meis vocavi te, quibus econtrario tertio benedixisti:

11 Revertere ad locum tuum. Deceveram quidem magnifice honorare te, sed Dominus privavit te honore disposito.

12 Respondit Balaam ad Balac: Nonne nuntiis tuis, quos misisti ad me, dixi:

13 * Si dederit mihi Balac plenam domum ^{* *Supra*} tuam argenti & auri, non potero præterire sermonem Domini Dei mei, ut vel boni quid vel mali proferam ex corde meo: sed quidquid Dominus dixerit, hoc loquar: ^{22. 18.}

14 Verumtamen pergens ad populum meum, dabo consilium, quid populus tuus populo huic faciat extremo tempore.

15 Sumpta igitur parabola, rursus ait: Dixit Balaam filius Beor: dixit homo, cujus obduratus est oculus:

16 Dixit auditor sermonum Dei, qui novit doctrinam Altissimi, & visiones Omnipotentis videt, qui cadens apertos habet oculos.

17 Videbo eum, sed non modo: intuebor illum, sed non prope. * ORIETUR STELLA ^{* *Supra*} ex Jacob & conſurget virga de Israel: & percutiet duces Moab, vastabitque omnes filios Seth. ^{2. 24.}

18 Et erit Idumæa possessio ejus: hæreditas Seir cedet inimicis suis: Israel vero fortiter aget.

19 De Jacob erit qui dominetur, & perdat reliquias civitatis.

20 Cumque vidisset Amalec, assumens parabola, ait: Principium gentium Amalec, cujus extrema perdentur.

21 Vidit quoque Cinæum: & assumpta parabola, ait: Robustum quidem est habitaculum tuum: sed si in petra posueris nidum tuum,

22 Et fueris electus de stirpe Cin, quam diu poteris permanere? Assur enim capiet te.

23 Assumptaque parabola iterum locutus est: Heu, quis victurus est, quando ista faciet Deus?

24 * Venient in triceribus de Italia, superabunt ^{* *Dante*} Assy- ^{11. 39.}

Assyrios, vastabuntque Hebræos, & ad extremum etiam ipsi peribunt.

25 Surrexitque Balaam, & reversus est in locum suum: Balac quoque via qua venerat, rediit.

CAPUT XXV.

Ob fornicationem Israel cum Moabitibus & Madianitis jubet Deus principes suspendi, & pereunt e plebe 24. millia: Ipsique Phinees dat pro mercede perpetuum sacerdotium, eo quod divino zelo Zambri & Cozbi pugione confodisset.

1 **M**orabatur autem eo tempore Israel in Seetim & fornicatus est populus cum filiabus Moab,

2 Quæ vocaverunt eos ad sacrificia sua. At illi comederunt & adoraverunt deos earum.

3 * Initiatusque est Israel Beelphegor: & iratus Dominus,

4 Ait ad Moysen: * Tolle cunctos principes populi, & suspende eos contra solem in patibulis: ut avertatur furor meus ab Israel.

5 Dixitque Moyses ad iudices Israel: * Occidat unusquisque proximos suos, qui initiati sunt Beelphegor.

6 Et ecce unus de filiis Israel intravit coram fratribus suis ad sortum Madianitidem, vidente Moysen, & omni turba filiorum Israel, qui stabant ante fores tabernaculi.

7 * Quod cum vidisset Phinees filius Eleazari filii Aaron sacerdotis, furrexit de medio multitudinis, & arrepto pugione,

8 Ingressus est post virum Israelitem in lupanar, & perdidit ambos simul, virum scilicet & mulierem in locis genitalibus. Cessavitque plaga a filiis Israel:

9 Et occisi sunt viginti quatuor millia hominum.

10 Dixitque Dominus ad Moysen:

11 Phinees filius Eleazari filii Aaron sacerdotis avertit iram meam a filiis Israel: quia zelo meo commotus est contra eos, ut non ipse delerem filios Israel in zelo meo.

12 Idcirco loquere ad eum. * Ecce do ei pacem fœderis mei.

* Jos.
22. 27.

* Deut.
4. 3.

* Exod.
32. 27.

* Psalm.
105. 30.
1. Machab.
2. 26.
1. Cor.
10. 8.

* Eccl.
45. 30.

13 Et erit tam ipsi quam femini ejus pactum sacerdotii sempiternum, qui zelatus est pro Deo suo, & expiavit scelus filiorum Israel.

14 Erat autem nomen viri Israelitæ, qui occisus est cum Madianitide, Zambri filius Salu, dux de cognatione & tribu Simeonis

15 Porro mulier Madianitis, quæ pariter interfecta est, vocabatur Cozbi filia Sur principis nobilissimi Madianitarum.

16 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:

17 * Hostes vos sentiant Madianitæ, & percussite eos:

18 Quia & ipsi hostiliter egerunt contra vos, & decepere insidiis per idolum Phogor, & Cozbi filiam ducis Madian sororem suam, quæ percussa est in die plagæ pro sacrilegio Phogor.

CAPUT XXVI.

Numerantur Israelitæ per singulas tribus qui bello apti, sunt terram promissionis ingressuri: & juxta hanc dinumerationem jubetur illis terra dividi.

1 **P**ostquam noxiorum sanguis effusus est, dixit Dominus ad Moysen & Eleazarum filium Aaron sacerdotem:

2 * Numerate omnem summam filiorum Israel a viginti annis & supra, per domos & cognationes suas, cunctos, qui possunt ad bella procedere.

3 Locuti sunt itaque Moyses & Eleazar sacerdos in campestribus Moab super Jordanem contra Jericho, ad eos, qui erant

4 A viginti annis & supra, sicut Dominus imperaverat, quorum iste est numerus:

5 Ruben primogenitus Israel: * hujus filius Henocho a quo familia Henochitarum: & Phallu, a quo familia Phalluitarum:

6 Et Hefron, a quo familia Hefronitarum: & Charmi, a quo familia Charmitarum,

7 Hæ sunt familiæ de stirpe Ruben: quarum numerus inventus est quadraginta tria millia, & septingenti triginta.

8 Filius Phallu, Eliab;

9 Hujus filii, Namuel & Dathan & Abiron. Isti sunt Dathan & Abiron principes populi, qui

sur-

1. Machab.
2. 54.

Infra
21. 2.

* Supra
1. 2. 3.

* Gen.
46. 9.
Exod. 6.
14.
1. Pet.
5. 3.

* Supra
16. 1.

furrexerunt contra Moysen & Aaron in seditione Core, quando adversus Dominum rebellaverunt:

10 Et aperiens terra os suum devoravit Core, morientibus plurimis, quando combussit ignis ducentos quinquaginta viros. Et factum est grande miraculum,

11 Ut, Core pereunte, filii illius non perirent.

12 Filii Simeon per cognationes suas: Namuel, ab hoc familia Namuelitarum: Jamin, ab hoc familia Jaminitarum: Jachin, ab hoc familia Jachinitarum:

13 Zare, ab hoc familia Zareitarum: Saul, ab hoc familia Saulitarum:

14 Hæ sunt familiae de stirpe Simeon, quarum omnis numerus fuit, viginti duo millia ducenti.

15 Filii Gad per cognationes suas: Sephon, ab hoc familia Sephonitarum: Aggi, ab hoc familia Aggitarum: Suni, ab hoc familia Sunitarum:

16 Ozni, ab hoc familia Oznitarum: Her, ab hoc familia Heritarum:

17 Arod, ab hoc familia Aroditarum: Ariel, ab hoc familia Arielitarum.

18 Istæ sunt familiae Gad, quarum omnis numerus fuit, quadraginta millia quingenti.

* Genes.
33. 34.

19 * Filii Juda, Her & Onan, qui ambo mortui sunt in terra Chanaan.

20 Fueruntque filii Juda, per cognationes suas: Sela, a quo familia Selaitarum: Phares, a quo familia Pharesitarum: Zare, a quo familia Zareitarum.

21 Porro filii Phares: Hefron, a quo familia Hefronitarum: & Hamul, a quo familia Hamulitarum.

22 Istæ sunt familiae Juda, quarum omnis numerus fuit, septuaginta sex millia quingenti.

23 Filii Issachar, per cognationes suas: Thola, a quo familia Tholaitarum: Phua, a quo familia Phuitarum:

24 Jafub, a quo familia Jafubitarum: Semran, a quo familia Semranitarum.

25 Hæ sunt cognationes Issachar, quarum numerus fuit, sexaginta quatuor millia trecenti.

26 Filii Zabulon per cognationes suas: Sared, a quo familia Sareditarum: Elon, a quo fami-

lia

lia Elonitarum: Jalel, a quo familia Jalelitarum.

27 Hæ sunt cognationes Zabulon, quarum numerus fuit, sexaginta millia quingenti.

28 Filii Joseph per cognationes suas, Manasse & Ephraim.

29 De Manasse ortus est Machir, a quo familia Machiritarum. * Machir genuit Galaad, a quo familia Galaaditarum. * Gen. 17. 1.

30 Galaad habuit filios: Jezer, a quo familia Jezeritarum: & Helec, a quo familia Helecitarum:

31 Et Afriel, a quo familia Afrielitarum: & Sechem, a quo familia Sechemitarum:

32 Et Semida, a quo familia Semidaitarum: * & Hepher, a quo familia Hepheritarum. * Infra 27. 1.

33 Fuit autem Hepher pater Salphaad, qui filios non habebat, sed tantum filias, quarum ista sunt nomina: * Maala, & Noa, & Hegla, & Melcha, & Therfa. * Ibidem.

34 Hæ sunt familiae Manasse, & numerus earum, quinquaginta duo millia septingenti.

35 Filii autem Ephraim per cognationes suas fuerunt hi: Suthala, a quo familia Suthalaitarum: Becher, a quo familia Becheritarum: Theben, a quo familia Thebenitarum.

36 Porro filius Suthala fuit Heran, a quo familia Heranitarum.

37 Hæ sunt cognationes filiorum Ephraim, quarum numerus fuit, triginta duo millia quingenti.

38 Isti sunt filii Joseph per familias suas. Filii Benjamin in cognationibus suis: Bela, a quo familia Belaitarum: Asbel, a quo familia Asbelitarum: Ahiram, a quo familia Ahiramitarum:

39 Supham, a quo familia Suphamitarum: Hupham, a quo familia Huphamitarum.

40 Filii Bela: Hered, & Noeman. De Hered, familia Hereditarum: de Noeman, familia Noemanitarum.

41 Hi sunt filii Benjamin per cognationes suas, quorum numerus fuit, quadraginta quinque millia sexcenti.

42 Filii Dan per cognationes suas: Suham, a quo

quo familia Suhamitarum. Hæ sunt cognationes Dan per familias suas.

43 Omnes fuere Suhamitæ, quorum numerus erat, sexaginta quatuor millia quadringenti.

44 Filii Afer per cognationes suas: Jemna, a quo familia Jemnaitarum: Jessui a quo familia Jessuitarum: Brie, a quo familia Brieitarum.

45 Filii Brie: Heber, a quo familia Heberitarum: & Melchiel, a quo familia Melchielitarum.

46 Nomen autem filix Afer, fuit Sara.

47 Hæ cognationes filiorum Afer, & numerus eorum, quinquaginta tria millia quadringenti.

48 Filii Nephtali per cognationes suas: Jesiel, a quo familia Jesielitarum: Guni, a quo familia Gunitarum:

49 Jefer, a quo familia Jeferitarum: Sellem, a quo familia Sellemitarum.

50 Hæ sunt cognationes filiorum Nephtali per familias suas: quorum numerus, quadraginta quinque millia quadringenti.

51 Ista est summa filiorum Israel, qui recensiti sunt, sexcenta millia, & mille septingenti triginta.

52 Locutusque est Dominus ad Moysem, dicens:

53 Istis dividetur terra juxta numerum vocabulorum in possessiones suas.

54 Pluribus majorem partem dabis, & paucioribus minorem: singulis, sicut nunc recensiti sunt, tradetur possessio:

55 Ita duntaxat ut fors Terram tribus dividat & familiis.

56 Quidquid forte contigerit, hoc vel plures accipiant, vel pauciores.

57 * Hic quoque est numerus filiorum Levi per familias suas: Gerson, a quo familia Gersonitarum: Caath, a quo familia Caathitarum: Merari, a quo familia Meraritarum.

58 Hæ sunt familiae Levi: Familia Lobni, familia Hebroni, familia Moholi, familia Musi, familia Core. At vero Caath genuit Amram:

59 Qui habuit uxorem Jochabed filiam Levi, quæ nata est ei in Ægypto. Hæc genuit Amram viro suo filios, Aaron & Moysem, & Mariam sororem eorum.

60 De Aaron orti sunt Nadab & Abiu, & Eleazar & Ithamar:

61 * Quorum Nadab & Abiu mortui sunt, cum obrulissent ignem alienum coram Domino.

62 Fueruntque omnes qui numerati sunt, viginti tria millia generis masculini, ab uno mente & supra: quia non sunt recensiti inter filios Israel, nec eis cum cæteris data possessio est.

63 Hic est numerus filiorum Israel, qui descripti sunt a Moyse & Eleazaro sacerdote, in campestribus Moab super Jordanem contra Jericho.

64 * Inter quos nullus fuit eorum qui ante numerati sunt a Moyse & Aaron in deserto Sinai.

65 * Prædixerat enim Dominus, quod omnes morerentur in solitudine. Nullusque remansit ex eis, nisi Caleb filius Jephone, & Josue filius Nun.

CAPUT XXVII.

Filia Salphaad, deficiente prole mascula, patri succedunt in hereditatem: dicitque Dominus Moysem moriturum, ubi ex monte Abarim terram promissionis conspexerit, sibi in ducatu populi substituerit Josue.

1 **A** Ccefferunt * autem filia Salphaad, filii He-pher, filii Galaad, filii Machir, filii Manasse, qui fuit filius Joseph: quarum sunt nomina, Maala, & Noa, & Hegla, & Melcha, & Therfa.

2 Steteruntque coram Moyse & Eleazaro sacerdote, & cunctis principibus populi, ad ostium tabernaculi fœderis, atque dixerunt:

3 Pater noster mortuus est in deserto, nec fuit in seditione, quæ * concitata est contra Dominum sub Core, sed in peccato suo mortuus est: hic non habuit mares filios. Cur tollitur nomen illius de familia sua, quia non habuit filium? Date nobis possessionem inter cognatos patris nostri.

4 Retulitque Moyse causam earum ad iudicium Domini.

5 Qui dixit ad eum:

6 Justam rem postulant filia Salphaad: da eis possessionem inter cognatos patris sui, & ei in hereditatem succedant.

- 7 Ad filios autem Israel loqueris hæc:
 8 Homo cum mortuus fuerit absque filio, ad filiam ejus transibit hæreditas.
 9 Si filiam non habuerit, habebit successores fratres suos.
 10 Quod si & fratres non fuerint, dabitis hæreditatem fratribus patris ejus.
 11 Sin autem nec patruos habuerit, dabitur hæreditas his qui ei proximi sunt, eritque hoc filiis Israel sanctum lege perpetua, sicut præcepit Dominus Moyli.

* Deut.
32. 49.

12 Dixit quoque Dominus ad Moysen: * Ascende in montem istum Abarim, & contemplare inde Terram, quam daturus sum filiis Israel.

13 Cumque videris eam, ibis & tu ad populum tuum, sicut ixit frater tuus Aaron:

* Supra
30. 12.
Deut. 32.
31.

14 * Quia offendistis me in deserto Sin in contradictione multitudinis, nec sanctificare me voluistis coram ea super aquas: hæ sunt aquæ contradictionis in Cades deserti Sin.

15 Cui respondit Moyses:

16 Provideat Dominus Deus spirituum omnis carnis, hominem, qui sit super multitudinem hanc:

17 Et possit exire & intrare ante eos, & educere eos, vel introducere: ne sit populus Domini sicut oves absque pastore.

* Deut.
3. 21.

18 Dixitque Dominus ad eum: Tolle Josue filium Nun, virum in quo est Spiritus, & pone manum tuam super eum.

19 Qui stabit coram Eleazaro sacerdote & omni multitudine:

20 Et dabis ei præcepta cunctis videntibus, & partem gloriæ tuæ, ut audiat eum omnis synagoga filiorum Israel.

21 Pro hoc, si quid agendum erit, Eleazar sacerdos consulat Dominum. Ad verbum ejus egredietur & ingredietur ipse, & omnes filii Israel cum eo, & cætera multitudo.

22 Fecit Moyses ut præceperat Dominus. Cumque tulisset Josue, statuit eum coram Eleazaro sacerdote & omni frequentia populi.

23 Et impositis capiti ejus manibus, cuncta replicavit quæ mandaverat Dominus.

CA-

CAPUT XXVIII.

Sacrificia quotidiana, & diei septimi, ac Calendarum, & de duabus solemnitatibus Azymorum & Hebdomadarum.

1 Dixit quoque Dominus ad Moysen:

2 Præcipe filiis Israel, & dices ad eos: Oblationem meam & panes, & incensum odoris suavissimi offerre per tempora sua.

3 Hæc sunt sacrificia quæ offerre debetis: * Exod. 29. 38.
 Agnos anniculos immaculatos duos quotidie in holocaustum sempiternum:

4 Unum offeretis mane, & alterum ad vesperum:

5 Decimam partem ephi similæ, quæ conspersa sit oleo purissimo, & habeat quartam partem hin.

6 Holocaustum jube est quod obtulistis in monte Sinai in odorem suavissimum incensi Domini.

7 Et libabitis vini quartam partem hin per agnos singulos in Sanctuario Domini.

8 Alterumque agnum similiter offeretis ad vesperam, juxta omnem ritum sacrificii matutini, & libamentorum ejus, oblationem suavissimi odoris Domino.

9 * Die autem sabbati offeretis duos agnos anniculos immaculatos, & duas decimas similæ oleo conspersæ in sacrificio, & liba: * Matth. 12. 5.

10 Quæ rite funduntur per singula sabbata in holocaustum sempiternum.

11 In calendis autem offeretis holocaustum Domino, vitulos de armento duos, arietem unum, agnos anniculos septem immaculatos,

12 Et tres decimas similæ oleo conspersæ in sacrificio per singulos vitulos: & duas decimas similæ oleo conspersæ per singulos arietes,

13 Et decimam decimæ similæ ex oleo in sacrificio per agnos singulos. Holocaustum suavissimi odoris atque incensi est Domino.

14 Libamenta autem vini, quæ per singulas fundenda sunt victimas, ista erunt: media pars hin per singulos vitulos, tertia per arietem, quarta per agnum: hoc erit holocaustum per omnes menses, qui sibi anno vertente succedunt.

15 Hircus quoque offeretur Domino pro peccatis

X 3

catis

catis in holocaustum sempiternum cum libamentis suis.

^{Exod. 12. 18. Levit. 23. 5.} 16 * Mense autem primo, quartadecima die mensis, Phasæ Domini erit,

17 Et quintadecima die solemnitas: septem diebus vescentur azymis.

18 Quarum dies prima venerabilis & sancta erit: omne opus servile non facietis in ea.

19 Offeretisque incensum holocaustum Domino, vitulos de armento duos, arietem unum, agnos anniculos immaculatos septem;

20 Et sacrificia singulorum ex simila quæ conspersa sit oleo, tres decimas per singulos vitulos, & duas decimas per arietem,

21 Et decimam decimæ per agnos singulos: id est per septem agnos.

22 Et hircum pro peccato unum, ut expietur pro vobis,

23 Præter holocaustum matutinum quod semper offeretis.

24 Ita facietis per singulos dies septem dierum in fomitem ignis, & in odorem suavissimum Domino, qui surget de holocausto, & de libationibus singulorum.

25 Dies quoque septimus celeberrimus & sanctus erit vobis: omne opus servile non facietis in eo.

26 Dies etiam primitivorum, quando offeretis novas fruges Domino, expletis hebdomadibus, venerabilis & sancta erit: omne opus servile non facietis in ea.

27 Offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino, vitulos de armento duos, & arietem unum, & agnos anniculos immaculatos septem:

28 Atque in sacrificiis eorum, similæ oleo conspersæ tres decimas per singulos vitulos, per arietes, duas,

29 Per agnos decimam decimæ, qui simul sunt agni septem: hircum quoque

30 Qui mactatur pro expiatione: præter holocaustum sempiternum & liba ejus.

31 Immaculata offeretis omnia cum libationibus suis.

CA-

CAPUT XXIX.

Solemnitates mensis septimi, & quid in eis offerendum sit: nempe solemnitas tularum, expiationis, & tabernaculorum, quæ octo diebus varias habent oblationes.

1 **M**ensis etiam septimi prima dies venerabilis & sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis in ea, quia dies clangoris est & tubarum.

2 Offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino, vitulum de armento unum, arietem unum, & agnos anniculos immaculatos septem:

3 Et in sacrificiis eorum, similæ oleo conspersæ tres decimas per singulos vitulos, duas decimas per arietem.

4 Unam decimam per agnum, qui simul sunt agni septem:

5 Et hircum pro peccato, qui offertur in expiationem populi,

6 Præter holocaustum calendarum cum sacrificiis suis, & holocaustum sempiternum cum libationibus solitis. Eisdem ceremoniis offeretis in odorem suavissimum incensum Domino.

7 * Decima quoque dies mensis hujus septimi erit vobis sancta atque venerabilis, & affligetis animas vestras: omne opus servile non facietis in ea.

8 Offeretisque holocaustum Domino in odorem suavissimum, vitulum de armento unum, arietem unum, agnos anniculos immaculatos septem:

9 Et in sacrificiis eorum, similæ oleo conspersæ tres decimas per singulos vitulos, duas decimas per arietem.

10 Decimam decimæ per agnos singulos qui sunt simul agni septem:

11 Et hircum pro peccato, absque his quæ offerri pro delicto solent in expiationem, & holocaustum sempiternum, cum sacrificio & libaminibus eorum.

12 Quintadecima vero die mensis septimi, quæ vobis sancta erit atque venerabilis, omne opus

X 4

ser-

servile non facietis in ea, sed celebrabitis solemnitatem Domino septem diebus.

13 Offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino, vitulos de armento tredecim, arietes duos, agnos immaculatos quatuordecim:

14 Et in libamentis eorum, similia oleo confersa tres decimas per vitulos singulos, qui sunt simul vituli tredecim: & duas decimas arietino, id est, simul arietibus duobus:

15 Et decimam decimam agnis singulis, qui sunt simul agni quatuordecim:

16 Et hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, & sacrificio, & libamine ejus.

17 In die altero offeretis vitulos de armento duodecim, arietes duos, agnos anniculos, immaculatos quatuordecim:

18 Sacrificiaque & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis:

19 Et hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioque & libamine ejus.

20 Die tertio offeretis vitulos undecim, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim:

21 Sacrificiaque & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis:

22 Et hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioque & libamine ejus.

23 Die quarto offeretis vitulos decem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim:

24 Sacrificiaque & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis:

25 Et hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioque ejus & libamine.

26 Die quinto offeretis vitulos novem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim:

27 Sacrificiaque & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis:

28 Et hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioque ejus & libamine.

29 Die sexto offeretis vitulos octo, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim:

30 Sacrificiaque & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis:

31 Et hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioque ejus & libamine.

32 Die septimo offeretis vitulos septem, & arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim:

33 Sacrificiaque & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis:

34 Et hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioque ejus & libamine.

35 Die octavo, qui est celeberrimus, omne opus servile non facietis,

36 Offerentes holocaustum in odorem suavissimum Domino, vitulum unum, arietem unum, agnos anniculos immaculatos septem:

37 Sacrificiaque & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis:

38 Et hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioque ejus & libamine.

39 Hæc offeretis Domino in solemnitatibus vestris: præter vota & oblationes spontaneas in holocausto, in sacrificio, in libamine, & in hostiis pacificis.

CAPUT XXX.

De voto ac juramento virorum, & quando puellarum & uxorum vota seu juramenta rata sunt, vel irrita.

1 **N**Arravitque Moyses filiis Israel omnia quæ ei Dominus imperarat:

2 Et locutus est ad principes tribuum filiorum Israel: Iste est sermo quem præcepit Dominus:

3 Si quis virorum votum Domino voverit, aut se constrinxerit juramento: non faciet irritum verbum suum, sed omne quod promisit implebit.

4 Mulier si quippiam voverit, & se constrinxerit juramento: quæ est in domo patris sui, & in ætate adhuc puellari: si cognoverit pater votum quod pollicita est, & juramentum quo obligavit animam suam; & tacuerit, voti rea erit:

5 Quidquid pollicita est & juravit, opere complebit.

6 Sin autem, statim ut audierit, contradixerit pater: & vota & juramenta ejus irrita erunt, nec

obnoxia tenebitur sponfioni, eo quod contradixerit pater.

7 Si maritum habuerit, & voverit aliquid, & femel de ore ejus verbum egrediens animam ejus obligaverit juramento:

8 Quod die audierit vir, & non contradixerit, voti rea erit, reddetque quodcumque promiserat.

9 Sin autem audiens statim contradixerit, & irritas fecerit pollicitationes ejus, verbaque quibus obstrinxerat animam suam, propitius erit ei Dominus.

10 Vidua & repudiata quidquid voverint, reddent.

11 Uxor in domo viri cum se voto constrinxerit & juramento,

12 Si audierit vir, & tacuerit, nec contradixerit sponfioni, reddet quodcumque promiserat.

13 Sin autem extemplo contradixerit, non tenebitur promissionis rea: quia maritus contradixit, & Dominus ei propitius erit.

14 Si voverit, & juramento se constrinxerit, ut per jejunium, vel cæterarum rerum abstinentiam, affligat animam suam, in arbitrio viri erit ut faciat, sive non faciat.

15 Quod si audiens vir tacuerit, & in alteram diem distulerit sententiam: quidquid voverat atque promiserat, reddet: quia statim ut audivit, tacuit.

16 Sin autem contradixerit postquam rescivit, portabit ipse iniquitatem ejus.

17 Ista sunt leges, quas constituit Dominus Moyfi, inter virum & uxorem, inter patrem & filiam, quæ in puellari adhuc ætate est, vel quæ manet in parentis domo.

CAPUT XXXI.

Cæsis Madianitis jussu Dei, virgines solæ reservantur substantia ex æquo dividitur pugnantibus & plebi, primitiæ Sacerdoti ac Levitis traduntur, gratiæ Deo cum donariis offeruntur, quod nullus Hebræorum occubuit.

1 **L**ocutusque est Dominus ad Moysen, dicens:

2 Ulciscere prius filios Israel de Madianitis, & sic colligeris ad populum tuum.

3 Sta-

3 Statimque Moyses, * Armate, inquit, ex vobis viros ad pugnam, qui possint ultionem Domini expetere de Madianitis. ^{25. 17.}

4 Mille viri de singulis tribubus eligantur ex Israel qui mittantur ad bellum.

5 Dederuntque milenos de singulis tribubus, id est, duodecim milia expeditorum ad pugnam:

6 Quos misit Moyses cum Phinees filio Eleazari sacerdotis, vasa quoque sancta, & tubas ad clangendum tradidit ei.

7 Cumque pugnassent contra Madianitas atque vicissent, omnes mares occiderunt,

8 * Et reges eorum, Evi, & Recem, & Sur, & Hur, & Rebe, quinque principes gentis: Balaam quoque filium Beor interfecerunt gladio. ^{Jos. 13. 21.}

9 Ceperuntque mulieres eorum, & parvulos, omniaque pecora, & cunctam supellectilem: quidquid habere potuerant, depopulati sunt:

10 Tam urbes quam viculos & castella flamma consumpsit.

11 Et tulerunt prædam, & univèrsa quæ ceperant tam ex hominibus quam ex jumentis,

12 Et adduxerunt ad Moysen, & Eleazarum sacerdotem, & ad omnem multitudinem filiorum Israel, reliqua autem utensilia portaverunt ad castra in campestribus Moab juxta Jordanem contra Jericho.

13 Egressi sunt autem Moyses & Eleazar sacerdotes, & omnes principes synagogæ, in occursum eorum extra castra.

14 Iratusque Moyses principibus exercitus, tribunis, & centurionibus, qui venerant de bello,

15 Ait: Cur fœminas reservastis?

16 * Nonne istæ sunt, quæ deceperunt filios Israel ad suggestionem Balaam, & prævaricari vos fecerunt in Domino super peccato Phogor, unde & percussus est populus? ^{25. 18.}

17 * Ergo cunctos interficite, quidquid est generis masculini, etiam in parvulis: & mulieres quæ noverunt viros in coitu, jugulate: ^{Jos. 21. 11.}

18 Puellas autem & omnes fœminas virgines servate vobis:

19 Et manete extra castra septem diebus.

Qui

Qui occiderit hominem, vel occisum tetigerit, Iustrabitur die tertio & septimo.

20 Et de omni præda, sive vestimentum fuerit, sive vas, & aliquid in utensilia præparatum, de caprarum pellibus, & pilis, & ligno, expiabitur.

21 Eleazar quoque sacerdos, ad viros exercitus qui pugnaverant, sic locutus est: Hoc est præceptum legis, * quod mandavit Dominus Moyse:

22 Aurum, & argentum, & æs, & ferrum & plumbum, & stannum,

23 Et omne quod potest transire per flammam, igne purgabitur: quidquid autem ignem non potest sustinere, aqua expiationis sanctificabitur:

24 Et lavabitis vestimenta vestra die septimo, & purificati postea castra intrabitis.

25 Dixit quoque Dominus ad Moysen:

26 Tollite summam eorum quæ capta sunt, ab homine usque ad pecus, tu & Eleazar sacerdos & principes vulgi:

27 Dividiteque ex æquo prædam, inter eos qui pugnaverunt, egressique sunt ad bellum, & inter omnem reliquam multitudinem.

28 Et separabis partem Domino ab his qui pugnaverunt & fuerunt in bello, unam animam de quingentis, tam ex hominibus quam ex bobus & asinis & ovibus,

29 Et dabis eam Eleazaro sacerdoti, quia primitiæ Domini sunt.

30 Ex media quoque parte filiorum Israel accipies quinquagesimum caput hominum, & boum, & asinorum, & ovium, cunctorum animantium, & dabis ea Levitis, qui excubabunt in custodiis tabernaculi Domini.

31 Peceruntque Moyses & Eleazar, sicut præceperat Dominus.

32 Fuit autem præda, quam exercitus ceperat, ovium sexcenta septuaginta quinque millia,

33 Boum septuaginta duo millia,

34 Asinorum sexaginta millia & mille:

35 Animæ hominum sexus fœminei, quæ non cognoverant viros, triginta duo millia,

36 Dataque est media pars his, qui in prælio fue-

• Lev. 6.
28. & II.
33. & 15.
II.

fuerant, ovium trecenta triginta septem millia quingentæ:

37 E quibus in partem Domini supputatæ sunt oves sexcentæ septuaginta quinque.

38 Et de bobus triginta sex millibus, boves septuaginta & duo:

39 De asinis triginta millibus quingentis, asini sexaginta unus:

40 De animabus hominum sedecim millibus, cesserunt in partem Domini triginta duæ animæ.

41 Tradiditque Moyses numerum primitiarum Domini Eleazaro sacerdoti, sicut fuerat ei imperatum,

42 Ex media parte filiorum Israel, quam separaverat his qui in prælio fuerant.

43 De media vero parte, quæ contigerat reliquæ multitudini, id est, de ovibus trecentis triginta septem millibus quingentis,

44 Et de bobus triginta sex millibus,

45 Et de asinis triginta millibus quingentis,

46 Et de hominibus sedecim millibus,

47 Tulit Moyses quinquagesimum caput, & dedit Levitis, qui excubabant in tabernaculo Domini, sicut præceperat Dominus.

48 Cumque accessissent principes exercitus ad Moysen, & tribuni, centurionesque dixerunt:

49 Nos servi tui recensuimus numerum pugnantorum, quos habuimus sub manu nostra: & ne unus quidem defuit.

50 Ob hanc causam offerimus in donariis Domini singuli quod in præda auri potuimus invenire, periscelides & armillas, annulos & dextralia, ac murænulas, ut depreceris pro nobis Dominum.

51 Susceperuntque Moyses, & Eleazar sacerdos, omne aurum in diversis speciebus,

52 Pondo sedecim millia, septingentos quinquaginta siclos a tribunis & centurionibus.

53 Unusquisque enim quod in præda rapuerat, suum erat.

54 Et susceptum intulerunt in tabernaculum testimonii, in monumentum filiorum Israel coram Domino.

CAPUT XXXII.

Filiis Ruben & Gad & dimidia tribui Manasse, quod pecoribus abundarent, portio datur trans Jordanem, modo fratres suos in terram promissionis armati præcedant.

1 **F**ilii autem Ruben & Gad habebant pecora multa, & erat illis in jumentis infinita substantia. Cumque vidissent Jazer & Galaad aptas animalibus alendis terras;

2 Venerunt ad Moysen, & ad Eleazarum sacerdotem, & principes multitudinis, atque dixerunt:

3 Ataroth, & Dibon, & Jazer, & Nemra, Hesebon, & Eleale, & Saban, & Nebo, & Beon,

4 Terra, quam percussit Dominus in conspectu filiorum Israel, regio uberrima est ad pastum animalium: & nos servi tui habemus jumenta plurima:

5 Precamurque si invenimus gratiam coram te, ut des nobis famulis tuis eam in possessionem, nec facias nos transire Jordanem.

6 Quibus respondit Moyses; Numquid fratres vestri ibunt ad pugnam, & vos hic sedebitis?

7 Cur subvertitis mentes filiorum Israel, ne transire audeant in locum, quem eis daturus est Dominus?

8 Nonne ita egerunt patres vestri, quando missi de Cadesbarne ad explorandam Terram?

* *Supra*
13. 24.

9 * Cumque venissent usque ad vallem botri, lustrata omni regione, subverterunt cor filiorum Israel ut non intrarent fines, quos eis Dominus dedit.

10 Qui iratus juravit, dicens:

11 Si videbunt homines isti, qui ascenderunt ex Ægypto a viginti annis & supra, Terram, quam sub juramento pollicitus sum Abraham, Isaac, & Jacob: & noluerunt sequi me,

12 Præter Caleb filium Jephone Cenezæum, & Josue filium Nun: isti impleverunt voluntatem meam.

13 Iratusque Dominus adversum Israel, circumduxit eum per desertum quadraginta annis, donec consumeretur universa generatio, quæ fecerat malum in conspectu ejus.

14 Et ecce, inquit, vos surrexistis pro patribus vestris, incrementa, & alumni hominum peccatorum, ut augetis furem Domini contra Israel.

15 Quod si nolueritis sequi eum, in solitudine populum derelinquet, & vos causa eritis necis omnium.

16 At illi prope accedentes, dixerunt; Caulas ovium fabricavimus, & stabula jumentorum, parvulis quoque nostris urbes munitas:

17 Nos autem ipsi armati & accincti pergemus ad prælium ante filios Israel, donec introducamus eos ad loca sua, Parvuli nostri, & quidquid habere possumus, erunt in urbibus muratis, propter habitatorum insidias.

18 Non revertemur in domos nostras, usque dum possideant filii Israel hæreditatem suam:

19 Nec quidquam quæremus trans Jordanem, quia jam habemus nostram possessionem in orientali ejus plaga.

20 Quibus Moyses ait: * Si facitis quod promittitis, expediti pergite coram Domino ad pugnam: * Josue
1. 14.

21 Et omnis vir bellator armatus Jordanem transeat, donec subvertat Dominus inimicos suos,

22 Et subjiciatur ei omnis Terra: tunc eritis inculpabiles apud Dominum & apud Israel, & obtinebitis regiones, quas vultis, coram Domino.

23 Sin autem quod dicitis, non feceritis, nulli dubium est quin peccetis in Deum: & scitote quoniam peccatum vestrum apprehendet vos.

24 Edificate ergo urbes parvulis vestris, & caulas, & stabula ovibus ac jumentis: & quod polliciti estis implete.

25 * Dixeruntque filii Gad & Ruben ad Moysen: Servi tui sumus, faciemus quod jubet dominus noster. * Josue
4. 12.

26 Parvulos nostros, & mulieres, & pecora, ac jumenta relinquemus in urbibus Galaad:

27 Nos autem famuli tui omnes expediti pergemus ad bellum, sicut tu domine loqueris.

28 Præcepit ergo Moyses Eleazaro sacerdoti, & Josue filio Nun, & principibus familiarum per tribus Israel, & dixit ad eos: 29

^{3.} ^{12.} ^{13.} ^{8.} ^{22.} ^{4.} * Deut. 29 * Si transferint filii Gad, & filii Ruben vobiscum Jordanem omnes armati ad bellum coram Domino, & vobis fuerit Terra subjecta: date eis Galaad in Possessionem.

30 Sin autem noluerint transire armati vobiscum in Terram Chanaan, inter vos habitandi accipiant loca.

31 Responderuntque filii Gad, & filii Ruben: sicut locutus est dominus servis suis, ita faciemus:

32 Ipsi armati pergemus coram Domino, in Terram Chanaan, & possessionem jam suscepisse nos confitemur trans Jordavem.

^{22.} ^{4.} * Jos. 33 * Dedit itaque Moyles filiis Gad & Ruben, & dimidix tribui Manasse filii Joseph regnum Sehon regis Amorrhæi, & regnum Og regis Basan, & terram eorum cum urbibus suis per circuitum.

34 Igitur extruxerunt filii Gad, Dibon, & Ataroth, & Aroer.

35 Et Etroth, & Sophan, & Jazer, & Jegbaa,

36 Et Bethnemra, & Betharan, urbes munitas, & caulas pecoribus suis.

37 Filii vero Ruben ædificaverunt Hesebon, & Eleale, & Cariathaim,

38 Et Nabo, & Baalmeon versis nominibus, Sabama quoque: imponentes vocabula urbibus, quas extruxerant.

^{50.} ^{22.} * Gen. 39 * Porro filii Machir, filii Manasse perrexerunt in Galaad, & vastaverunt eam interfecto Amorrhæo habitatore ejus.

40 Dedit ergo Moyles Terram Galaad Machir filio Manasse, qui habitavit in ea.

41 Jair autem filius Manasse abiit & occupavit vicos ejus, quos appellavit Havoth Jair: id est Villas, Jair.

42 Nobe quoque perrexit, & apprehendit Chanaan cum viculis suis: vocavitque eam ex nomine suo Nobe.

CAPUT XXXIII.

Mansionibus 42. filiorum Israel per varia loca in deserto recensitis, Chananai a Domino jubentur interimi.

HÆ.

HÆ sunt mansiones filiorum Israel, qui egressi sunt de Ægypto per turmas suas in manu Moyfi & Aaron,

2 Quas descripsit Moyfes juxta castrorum loca, quæ Domini jussione mutabant.

3 Profecti igitur de Ramesse mense primo, quintadecima die mensis primi, altera die Phase, filii Israel in manu excellâ, videntibus cundis Ægyptiis,

4 Et sepelientibus primogenitos, quos percussit Dominus (nam & in diis eorum exercuerat ultionem)

5 Castrametati sunt in Soccoth.

6 Et de Soccoth venerunt in Etham, quæ est in extremis finibus solitudinis.

7 * Inde egressi venerunt contra Phihahiroth, quæ respicit Beelsephon, & castrametati sunt ante Magdalum. ^{Exod. 14. 2.}

8 Profectique de Phihahiroth, transferunt per medium mare in solitudinem, & ambulantes tribus diebus per desertum Etham, castrametati sunt in Mara.

9 * Profectique de Mara venerunt in Elim, ubi erant duodecim fontes aquarum, & palmæ septuaginta: ibique castrametati sunt, ^{Exod. 15. 27.}

10 Sed & inde egressi, fixerunt tentoria super Mare rubrum. Profectique de Marirubro,

11 Castrametati sunt in deserto Sin.

12 Unde egressi, venerunt in Daphca,

13 Profectique de Daphca, castrametati sunt in Alus.

14 Egressique de Alus, in Raphidim fixere tentoria, *ubi populo defuit aqua ad bibendum, ^{Exod. 17. 1.}

15 Profectique de Raphidim, castrametati sunt in deserto Sinai.

16 Sed & de solitudine * Sinai egressi, venerunt ad sepulchra concupiscentiæ. ^{Exod. 19. 2.}

17 * Profectique de sepulchris concupiscentiæ, castrametati sunt in Haferoth. ^{Supr. 11.}

18 * Et de Haferoth venerunt in Rethma. ^{Supr. 13. 1.}

19 Profectique de Rethma, castrametati sunt in Remmonphares.

20 Unde egressi, venerunt in Lebna.

Tom. I.

Y

21.